

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 26/94

Ústavný súd Slovenskej republiky takto

rozhodol:

Všeobecne záväzné nariadenie mesta Levoča z 30. septembra 1993 č. 14/93 o ochrane obecného majetku, majetku občanov, ktorý sa nachádza vo Vojenskom výcvikovom priestore Javorina n i e j e v súlade s článkami 65 ods. 1, 67 a 68 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, s § 4 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, s § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, s § 25 až 30 zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva a poľovníctva v znení neskorších predpisov a s § 7 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a taktiež s vyhláškou č. 35/1984 Zb. na vykonanie tohto zákona.

Z odôvodnenia:

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal podľa článku 125 písm. d) Ústavy Slovenskej republiky a § 37 až 41 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. vyslovenia, že všeobecne záväzné nariadenie mesta Levoča č.14/93 o ochrane obecného majetku a majetku občanov, ktorý sa nachádza vo Vojenskom výcvikovom priestore Javorina, nie je v súlade s článkami 65 ods. 1, 67 a 68 Ústavy Slovenskej republiky, § 4 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, § 4 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, § 7 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a vyhláškou č. 35/1984 Zb., § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a § 25 až § 30 zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva a poľovníctva v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na predbežnom prerokovaní veci prijal na ďalšie konanie.

V nadväznosti na to požiadal účastníkov konania o udelenie súhlasu k upusteniu od ústneho pojednávania. Účastníci súhlasili s prejednaním veci bez ústneho pojednávania (§ 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.). Ústavný súd zaslal návrh na začatie konania mestu Levoča so žiadosťou o stanovisko k nemu. Mesto Levoča vo svojom stanovisku poukázalo na to, že sporné nehnuteľnosti neboli zoštátnené zákonom č. 169/1949 Zb. ale zákonom č. 279/1949 Zb. v spojitosti so zákonom č. 312/1948 Zb. Za tieto nehnuteľnosti nebola poskytnutá žiadna finančná náhrada, ani náhradné pozemky. Má za to, že tieto nehnuteľnosti boli vo vlastníctve štátu ČSR a po vzniku federácie na území Slovenskej republiky. Konštatuje, že mesto Levoča je vlastníkom nehnuteľnosti - lesov, ktoré sa t. č. nachádzajú vo Vojenskom výcvikovom priestore Javorina.

Z obsahu návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky a príloh pripojených k tomuto návrhu ústavný súd zistil:

Mesto Levoča vo svojom všeobecne záväznom nariadení č.14/93 vychádzalo zo zámeru ochrany predpokladaných vlastníckych práv k lesnému majetku, ktorý jej, taktiež majetkovému spoločenstvu a fyzickým osobám, obyvateľom obce bol zoštatnený podľa zákona č. 279/1949 Zb. Predmetný majetok bol odovzdaný Vojenským lesom a majetkom š.p. Pliešovce o. z. Kežmarok bez finančnej náhrady. Obsah všeobecne záväzného nariadenia obce sa však týka opatrení, ktoré nepatria do jej právomoci.

Ústava Slovenskej republiky v článku 65 splnomocňuje obec ako právnickú osobu samostatne hospodáriť s vlastným majetkom a so svojimi finančnými prostriedkami za podmienok určených zákonom (§ 1 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení).

Všeobecne záväzné nariadenie sa týka takých nehnuteľností, ktoré ku dňu jeho prijatia neprešli do majetku mesta a to ani zo zákona č. 138/1991 Zb. ani iným spôsobom - rozhodnutím orgánu štátnej správy alebo súdu.

Podľa článkov 67 a 68 Ústavy SR obec vo veciach územnej samosprávy rozhoduje samostatne a môže vydávať aj všeobecne záväzné nariadenia smerujúce k plneniu úloh samosprávy. Ustanovenie § 4 a § 6 zákona č. 369/1990 Zb. vymedzuje obsah uvedenej činnosti a rozsah oprávnení.

Napadnuté nariadenie je v rozpore s uvedenými článkami Ústavy SR, ale aj ustanoveniami zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a s inými právnymi predpismi. Je taktiež v rozpore s ust. § 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov, pretože mesto Levoča nebolo splnomocnené žiadnym všeobecne záväzným právnym predpisom na vykonávanie miestnej štátnej správy vo sfére, ktorá je predmetom všeobecne záväzného nariadenia.

Zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení zákona č. 306/1992 Zb. a zákona č. 43/1993 Zb. nezaraďuje do majetku obce majetok uvedený v čl. 4

ods. 4 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov (č. 306/1992 Zb., č. 542/1992 Zb.).

Podľa § 13 zákona č. 138/1991 Zb. spory, ktoré vzniknú pri prechode vlastníckeho práva, majetkových práv a záväzkov štátu na obec, rozhodnú súdy. V rozpore s týmto ustanovením, všeobecne záväzné nariadenie mesta Levoča sa vzťahuje aj na také právne vzťahy, ktoré by mali byť predmetom konania príslušného všeobecného súdu.

Všeobecne záväzné nariadenie mesta Levoča čl. 5 písm.a) o uzavretí komunikácií je v rozpore s ust. § 7 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách - Cestný zákon v znení neskorších predpisov, § 10 Vyhlášky č. 35/1984 Zb. - ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, ako i zákonom Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov a jeho príloh. Z uvedených zákonných ustanovení jednoznačne nevyplýva, že rozhodovanie o uzávierke alebo obchádzke na cestách a miestnych komunikáciách patrí orgánom štátu a nie orgánom obce.

Zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník v ustanoveniach § 132 a nasl. presne modifikuje spôsoby nadobúdania vlastníckeho práva k predmetom vlastníctva. Spôsob, akým mesto Levoča vo všeobecne záväznom nariadení rozhodlo o vlastníctve k nehnuteľnostiam, Občiansky zákonník nepozná a nedovoľuje. I mesto Levoča sa malo domáhať svojich vlastníckych práv k pozemkom prostredníctvom všeobecného, miestne príslušného súdu.

Nariadením mesta upravované hospodárenie v lesoch je v rozpore so zákonom č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva a poľovníctva v znení zákona č. 510/1991 Zb., ktorý starostlivosť o hospodárenie v lesoch zveruje orgánom štátnej správy, konkrétne lesným úradom a ministerstvu.

Ústavný súd po prehodnotení a porovnaní predmetného nariadenia mesta Levoča s vyššie uvedenými právnymi predpismi právne uzatvára, že mesto uvedenou právnou normou zasiahlo do právomoci iných orgánov štátnej správy v oblastiach spoločenskej a

hospodárskej činnosti v rozhodnutí dotknutých. Preto konštatuje, že jednotlivé časti právneho aktu nie sú v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, uvedenými zákonmi a vyhláškami.

Ústavný súd odchyľne od návrhu podriadil svoje rozhodnutie pod ustanovenie čl. 125 písm. c) Ústavy SR, pretože všeobecne záväzné nariadenie mesta Levoča bolo vydané miestnym zastupiteľstvom, teda orgánom miestnej samosprávy.